

Vypraveno

na L. 7. K B-

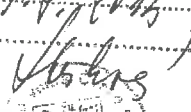

HOHA

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0442 r

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 5. 7. 2015
podpis:

MVCRP00WKSDV

V Praze dne 17. července 2015
Č. j.: MV- 73514 - 4/VS- 2015

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán dle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), rozhodl o včasném rozkladu roz. nar. iozersk – Rusko, státní občanky Kazachstánu, trvale bytem ..., (dále jen „žadatelka“), proti rozhodnutí odboru všeobecné správy Ministerstva vnitra, (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 20. 3. 2015, č.j.: VS-2430/835.3/2-2014, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon č. 40/1993 Sb.“), vyhověno její žádosti o udělení státního občanství České republiky, (dále jen „žádost“), t a k t o:

Podle § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m ě ř á.**

O d ů v o d n ě n í:

I.

Žadatelka požádala dne 16. 12. 2013 prostřednictvím Úřadu městské části Praha 4, (dále jen „úřad“), o udělení státního občanství České republiky. Žadatelka je rozvedená, manželství uzavřené v Kazachstánu v lednu roku 1993, bylo tamtéž rozvedeno v květnu roku 2000. Z tohoto manželství se narodila v roce lcera která nabyla v srpnu roku 2014 udělením státní občanství České republiky. Do České republiky žadatelka přicestovala v roce 1998 spolu s dcerou, svojí matkou a jejím, nyní již zemřelým manželem. Trvalý pobyt byl žadatelce povolen od 27. 11. 2006.

V dotazníku k žádosti žadatelka uvedla, že její měsíční příjem činí 10 000 Kč hrubého, přičemž dále uvedla, že se jedná o peníze, které dostává od svého německého přítele, který čestným prohlášením ze dne 5. 12. 2013, v němž uvádí, že žadatelku podporuje od roku 2006, toto její tvrzení potvrdil. Žadatelka do spisu nedoložila žádný doklad o svém zaměstnání od příjezdu do České republiky v listopadu roku 1998 do konce roku 2013. Ve spisovém materiálu je založena pouze jedna pracovní smlouva uzavřená mezi žadatelkou a zaměstnavatelem Ing ... ze dne 2. 12. 2013 na dobu jednoho roku od 15. 1. 2014 na pracovní

činnost voskařka s měsíční mzdou ve výši 10 000 Kč, kterou následně doplnila o dodatek, potvrzující její povýšení od 1. 10. 2014 na pozici manažera po prodeji, s měsíční mzdou 17 000 Kč.

Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 7. 8. 2014 řízení o žádosti přerušilo, a současně vyzvalo žadatelku ve lhůtě do 15. 9. 2014 k předložení dokladů, jejichž výčet obsahovalo odůvodnění usnesení. Žadatelka byla rovněž informována podle ustanovení § 47 správního řádu o zahájení správního řízení a o svém právu podle ustanovení § 36 a § 38 nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Žadatelka doložila dne 8. 9. 2014 vyžádané doklady včetně dodatku k pracovní smlouvě, v němž je uvedeno, že zaměstnavatel ji povyšuje na pozici manažera po prodeji s měsíční mzdou 17 000 Kč a 10% z tržby. Žadatelka je dále statutárním orgánem (jednatelem) obchodní společnosti s.r.o., zabývající se mj. pronájmem nemovitostí, bytů a nebytových prostor.

Usnesením Ministerstva vnitra ze dne 4. 11. 2014 bylo správní řízení opět přerušeno a současně byla žadatelka předvolána na Ministerstvo vnitra na den 24. 11. 2014. Žadatelka po předchozí žádosti o posunutí termínu jednání se dostavila spolu se zástupkyní pro toto jednání dne 27. 11. 2014. Obě byly seznámeny s obsahem spisu a se stanovisky příslušných úřadů. Žadatelka byla seznámena s podmínkami pro udělení státního občanství a s výší správního poplatku za udělení státního občanství České republiky. Pokud se týká upozornění na neplnění povinností na úseku všeobecného zdravotního pojištění, odkázala na důvody v žádosti o prominutí splnění této podmínky, a zároveň na úhradu blokové pokuty za přestupek na úseku pobytového režimu, potvrzené stanoviskem cizinecké policie. Ohledně neprokázání znalosti českého jazyka před úřadem, žadatelka odkázala na žádost o prominutí splnění této podmínky. Uvedla, že byla nervózní a na podrobnosti si již nepamatuje. Žadatelce bylo sděleno, že Ministerstvo vnitra není příslušné provádět pohovor znalosti českého jazyka, vyžadované zákonem č. 40/1993 Sb. Jedná se o působnost úřadu, příslušného k převzetí žádosti. Ministerstvo vnitra může pouze ohodnotit průběh dnešního jednání. Současně jí byl vrácen rozvodový rozsudek za účelem opravy úředního předkladu do českého jazyka, který zpět doručila Ministerstvu vnitra dne 5. 12. 2014.

II.

Po komplexním zvážení všech podkladů pro vydání rozhodnutí Ministerstvo vnitra konstatovalo, že žadatelka splňuje podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), a c), zákona č. 40/1993 Sb., tj. má na území České republiky ke dni podání žádosti po dobu nejméně pěti let povolen trvalý pobyt a po tuto dobu se zde převážně zdržuje a nebyla v posledních pěti letech pravomocně odsouzena pro úmyslný trestný čin.

Podmínka pozbytí dosavadního státního občanství podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 40/1993 Sb. se na základě přechodného ustanovení § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), neprokazuje.

Žadatelka však nesplňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. d) zákona č. 40/1993 Sb., tj. podmínku prokázání znalosti českého jazyka, protože podle záznamu o pohovoru, kterým byla ověřena znalost českého jazyka dne 16. 12. 2013 před úřadem, nedostála požadavkům stanoveným vyhláškou Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství českého jazyka. Žádosti o prominutí splnění této podmínky ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona č. 40/1993 Sb., tedy z důvodů hodných zvláštního zřetele, Ministerstvo vnitra nevyhovělo, neboť dle jeho mínění požadavek dostatečné znalosti českého jazyka, který není u žadatelky zatížen tělesným handicapem či mentální úrovní, je základní a nezbytně nutnou podmínkou pro její sociální integraci do české společnosti. Žadatelka se zdržuje na území České republiky od roku 1998 a vzhledem k jejímu nepochybně uvážlivému rozhodnutí žít v cizí zemi, měla dostatek času a prostoru se českému jazyku naučit na požadované úrovni.

Žadatelka dále nesplňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb., vyžadující plnění povinností na úseku pobytu cizinců, veřejného zdravotního pojištění, sociálního zabezpečení, důchodového pojištění, daní odvodů a poplatků. Žadatelka neplnila povinnosti vyplývající ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění. Z odůvodnění rozhodnutí Ministerstva vnitra vyplývá, že ke dni 8. 4. 2008 měla nedoplatek pojistného na veřejné zdravotní pojištění ve výši 17 424 Kč, který postupně snižovala různě vysokými měsíčními platbami; dluh na pojistném uhradila dne 20. 4. 2009. Již dne 8. 9. 2010 jí u Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky, (dále jen „VZP“), vznikl nedoplatek ve výši 1 008 Kč, který uhradila dne 29. 9. 2010. Žadatelka měla nedoplatky na pojistném i v roce 2011. Nedoplatek na účtu ke dni 8. 4. 2011 činil 565 Kč, ke dni 9. 5. 2011 se jednalo o částku 1 645 Kč a ke dni 8. 6. 2011 o částku 1 055 Kč. Z důvodu neplnění povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění VZP vyměřila žadatelce sankční penále, které jí 29. 7. 2009 částečně prominula; zbývající část penále ve výši 1 432 Kč žadatelka uhradila dne 30. 10. 2009.

Jak vyplývá ze státoobčanského spisu, žadatelka nesplňuje uvedenou podmínku i z důvodu porušení zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon č. 326/1999 Sb.“). Ze stanoviska Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy ze dne 7. 2. 2014 vyplývá, že žadatelka porušila v té době platné ustanovení § 103 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb. tím, že nenahlásila v zákonné

lhůtě změnu rodinného stavu. Přestupek byl v roce 2005 řešen blokovou pokutou ve výši 1000 Kč.

Ani v případě podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb. Ministerstvo vnitra žádosti o prominutí splnění této podmínky žadatelce nevyhovělo. Jak z uvedeného přehledu vyplývá, žadatelka na úseku veřejného zdravotního pojištění dlouhodobě a opakovaně porušovala své zákonné povinnosti, které pro ni vyplývají z ustanovení § 12 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a z ustanovení § 7 a § 10 zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů.

V kontextu výše uvedeném Ministerstvo vnitra žádosti nevyhovělo.

IV.

Zamítavé rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 20. 3. 2015, č.j.: VS-2430/835.3/2-2014, bylo žadatelce doručeno dne 26. 3. 2015. V zákonné lhůtě podala žadatelka dne 9. 4. 2015 rozklad na podatelně Ministerstva vnitra. Přípisem Ministerstva vnitra ze dne 15. 4. 2015 byla vyzvána, aby ve lhůtě do 24. 4. 2015 doložila odůvodnění podaného rozkladu. Žadatelka odůvodnění či doplnění rozkladu do 12. 5. 2015, kdy byl spis předložen rozkladové komisi ministra vnitra, nepodala. Pouze dne 27. 4. 2015 byl přímo ministroví vnitra doručen rozklad v téměř shodném znění, v jakém byl doručen Ministerstvu vnitra již dne 9. 4. 2015.

V podání doručeném dne 27. 4. 2015 žadatelka opětovně uvádí, že dostala dne 21. 1. 2015 dopis, ve kterém jí bylo sděleno, že do deseti dní bude o její žádosti meritorně rozhodnuto, dále uvádí, že s rozhodnutím Ministerstva vnitra se jí vyskytly otázky, na které předpokládá odpověď, neboť neví, jak má chápat narušení zákonů Ministerstvem vnitra o desetidenní lhůtě, která byla stanovena 21. 1. 2015, zvláště když v únoru tohoto roku počítala s tím, že bude mít u sebe originál rozvodového rozsudku; dále jí v rozhodnutí nebylo sděleno nic o tom, že jí bude vrácen rozvodový rozsudek, který potřebuje k vyřešení svých otázek. Dále doplnila, že na území České republiky žije více jak 15 let a neplánuje se stěhovat jinam, má zde rodinu a dceru, která je státní občanka České republiky.

V.

O rozkladu proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně rozhoduje podle § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra. Na základě jejího návrhu ministr vnitra sděluje následující:

Napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zásadou proporcionality. Porušování povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění nebylo jednorázovým pochybením, ale dlouhodobým a opakovaným porušením výše uvedených zákonů v oblasti zdravotního pojištění, jejichž vyčíslení je výše uvedeno. Vzhledem k časovému odstupu od spáchání přestupku podle zákona č. 326/1999 Sb., ministr vnitra nepřipisuje toto pochybení žadatelce k tíži, ale ve shodě s názorem Ministerstva vnitra ani ministr vnitra neshledal důvody zvláštního zřetele hodné pro prominutí splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb.

Úvahy Ministerstva vnitra týkající se možnosti prominutí podmínky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb. zákona č. 40/1993 Sb. považuje ministr vnitra za dostačující. Žadatelka ve své žádosti o prominutí podmínky plnění povinností vyplývajících ze zákona o zdravotním pojištění žádné důvody hodné zvláštního zřetele neuvedla, resp. pouze uvedla, že v letech 2006 až 2009 docházelo z její strany k opoždění v platbách za zdravotní pojištění, neboť si nebyla vědoma povinnosti hradit zdravotní pojištění za předchozí měsíc do 8. dne měsíce následujícího. Od poloviny roku 2009 pak podle žadatelky k pozdní platbě pojistného docházelo již ojediněle. Naposledy se zpozdila v platbě zdravotního pojištění v roce 2011.

Ministr vnitra tak konstatuje, že v současné době nejsou dány důvody hodné zvláštního zřetele podle ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství, na jejichž základě by mohl žadatelce prominout nesplnění výše citované zákonné podmínky. V této souvislosti ministr vnitra zdůrazňuje, že přestože žadatelka dlužnou částku na pojistném a penále již před časem uhradila, nelze v jejím případě dospět k závěru, že splňuje povinnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění, tj., že hradila pojistné řádně a včas. Nesplněná povinnost včas platit pojistné nemůže být zhojena dodatečným a opožděným splněním této povinnosti. V této souvislosti ministr vnitra poukazuje na to, že od posledního porušení povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění neuplynulo ještě ani pět let.

Žadatelka rovněž neprokázala pohovorem před úřadem dne 16. 12. 2013 požadovanou znalost českého jazyka. Náležitou znalost českého jazyka lze podle ministra vnitra zvláště u cizinců žádajících o udělení státního občanství České republiky důvodně považovat, neboť znalost jazyka, kterým se v daném státě hovoří, je jedním ze znaků úzkého, faktického a trvalého vztahu, který by měl mezi státem a jeho státními občany dle mezinárodního práva existovat. Ministr vnitra je přesvědčen, že je nezbytné, aby se žadatelka v delším časovém horizontu věnovala znalosti českého jazyka s větší intenzitou. Dále konstatuje, že ve shodě s Ministerstvem vnitra rovněž neshledal nejen zvláštního zřetele hodné, ale v případě žadatelky žádné důvody, které by obstály při posouzení případného prominutí

nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. d) zákona č. 40/1993 Sb. ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 tohoto zákona.

VI.

K obsahu podaného rozkladu ministr vnitra konstatuje, že v něm nejsou uvedeny žádné relevantní skutečnosti ani námitky, které by směřovaly proti napadenému rozhodnutí. Žadatelka v rozkladu uvádí, že neví, jak má chápat porušení zákonů Ministerstvem vnitra, když 21. 1. 2015 jí byl odeslán dopis, podle něhož mělo být do deseti dnů rozhodnuto o její žádosti. Ministr vnitra k tomu uvádí, že zde došlo k nepochopení ze strany žadatelky. Žadatelka má na mysli dopis Ministerstva vnitra ze dne 21. 1. 2015, který převzala 27. 1. 2015 a v němž ji Ministerstvo vnitra informovalo o tom, že byly shromážděny podklady potřebné k rozhodnutí ve věci její žádosti a dále zde byla mj. poučena o tom, že má podle § 38 správního řádu právo nahlížet do spisu, a tohoto práva může využít ve lhůtě 10 dnů od doručení dopisu, a po uplynutí uvedené lhůty bude ve věci její žádosti meritorně rozhodnuto, nikoliv že do deseti dnů od doručení dopisu obdrží ve věci meritorní rozhodnutí se sdělením ohledně navrácení rozvodového rozsudku, který na základě podaného rozkladu byl žadatelce předčasně vrácen dne 15. 4. 2015, neboť matriční doklady se jinak vracejí žadatelům až po nabytí právní moci rozhodnutí o rozkladu.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu ministr vnitra přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a neshledal v postupu Ministerstva vnitra takové pochybení, které by vedlo ke změně či zrušení napadeného rozhodnutí.

Na základě výše uvedeného ministr vnitra proto rozhodl, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí. Důvodem zamítnutí žádosti je nesplnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 písm. d) a e) zákona č. 40/1993 Sb., které žadatelce nemohly být prominuty.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

